

Husk at medbringe tøj...

Kvinder: en badedragt under en kjole (en hvid om muligt), eller anden praktisk klædedragt der ikke bliver gennemslået når den bliver våd :-)

Mænd: Et par shorts eller bukser og t-shirt eller andet (en hvid om muligt)

Medbring skiftetøj og et stort håndklæde.

PS. Bed og læs notaterne fra disse sider igen om morgenen inden du lader dig døbe...

Den, der tror og bliver døbt...

Døbt på din egen tro og din egen bekendelse

“Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.”

(Matt 28,19-20)

Det danske ord dåb kommer fra det Græske ord **Baptizo**, som betyder dykke, nedsænkning eller begrave.

...og hofmanden sagde: »Se, dér er vand, hvad hindrer mig i at blive døbt?« Filip sagde: »Tror du af hele dit hjerte, så kan det ske.« Han svarede: »Jeg tror, at Jesus Kristus er Guds søn.« Han befalede, at vognen skulle standse, og de gik begge ned i vandet, både Filip og hofmanden, og Filip døbte ham.

(Filip møder hofmanden: ApG. 8, 36-38)

Og det skete, da hele folket lod sig døbe, og også Jesus blev døbt, og mens han bad, at himlen åbnedes og Helligånden dalede ned over ham i legemlig skikkelse som en due; og der lød en røst fra himlen: »Du er min elskede søn, i dig har jeg fundet velbehag!« (Luk 3, 21-22)

Dåben er også en fejring af din indlemmelse i Guds familie. Din dåb er fysisk men også en åndelig sandhed. Du døde med Kristus, blev begravet med ham. Du opstod med Kristus, som en helt ny skabning. Dåb gør dig ikke til medlem af Guds familie. Det sker kun ved tro på Kristus. Men dåben viser, at du er medlem af Guds familie. Ligesom en vielsesring er den en synlig påmindelse om den overgivelse, der er sket i dit indre. Det er en indvielses-handling, ikke noget du udsætter, indtil du er åndelig moden. Den eneste bibelske forudsætning er, at du tror.

”Den, der tror og bliver døbt, skal frelses; men den, der ikke tror, skal dømmes...”

“Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave.” (ApG 2, 38-39)

Døbt til at tilhøre
Faderen, Sønnen
og Helligånden...

Vi døbes til at tilhøre Jesu Kristus

“Gå derfor ud og gør mennesker fra alle folkeslag til mine disciple. Døb dem til at tilhøre Faderen og Sønnen og Helligånden, og lær dem at adlyde alt, hvad jeg har befaleet jer” (Matt 28, 19-20)

Ordret: »ind i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn«. I hebraisk tankegang står navnet for selve personen og alt, hvad der kendetegner denne person. Dåb pegede hen på overgangen fra en tilstand til en anden, og at blive døbt til eller ind i en persons navn betød, at man identificerede sig med og accepterede at være undergivet den persons magt og herredømme.

”På vor Herres Jesus Kristi befaling og på din egen bekendelse om omvendelse og tro på ham, døber jeg dig i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn”

“Begravet med Kristus, oprejst med Kristus til at leve et nyt liv sammen med ham!”

Fangevogterens frelse og dåb

”Så førte han dem udenfor og spurgte dem: »I gode herrer, hvad skal jeg gøre for at blive frelst?»

De svarede: »Tro på Herren Jesus, så skal du og dit hus blive frelst.«

De forkyndte nu Herrens ord for ham og hele hans hus. I denne sene natte-time tog han dem med og vaskede deres sår, og umiddelbart efter blev han selv og alle i hans hus døbt.”

(ApG. 16, 30-33)

Døbt til
frihed

“Eller ved I ikke, at alle vi, som er blevet døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død? Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv. For er vi vokset sammen med ham ved en død, der ligner hans, skal vi også være det ved en opstandelse, der ligner hans.

Vi ved, at vort gamle menneske er blevet korsfæstet sammen med ham, for at det legeme, som ligger under for synden, skulle tilintetgøres, så vi ikke mere er trælle for synden; den, der er død, er jo frigjort fra synden.

”Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!”

(2 Kor 5:17)

”Jeg er korsfæstet med Kristus. Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig.”

(Gal 2, 19b-20)

”I tog afsked med det gamle liv, da I blev begravet i dåbens vand.”

(Kolossenserbrevet 2, 12 HvD)

Men er vi døde med Kristus, tror vi, at vi også skal leve med ham. Og vi ved, at Kristus er opstået fra de døde og ikke mere dør; døden er ikke herre over ham mere. For den død, han døde, døde han fra synden én gang for alle. Det liv, han lever, lever han for Gud.

Sådan skal også I se på jer selv: I er døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus.”

(Rom 6, 3-11)

